

BSG maatje te groot voor vlaggenschip Messemaker

Twee seizoenen terug kwam BSG slechts 3 bordpunten te kort om kampioen te worden in de meesterklasse. Vorig jaar zat het bij het Bussums Schaak Genootschap echter tegen en degradeerden ze naar de eerste klasse. Daarom mochten wij het tegen dit zeer sterke team opnemen. Sterk waren ze namelijk: ondanks het ontbreken van grootmeester Robin van Kampen, konden ze maar liefst 7 titelhouders opstellen. Toch zagen we van tevoren wel kansen, zo lang het allemaal maar een beetje meezit. Dat zat het niet en rond de tijdscontrole stond het al 1-6 voor de gasten die verdiend met de matchpunten naar huis gingen.

Peter Scheeren:

Mijn tegenstander speelde met wit - na enig nadenken op de derde zet - het Schots, en ging vervolgens na zet 8 lang nadenken, hetgeen mij deed vermoeden dat hij normaal gesproken met wit geen Schots speelt. Dit bevestigde hij na de partij en zei erbij dat hij de variant die wij kregen wel regelmatig met zwart speelt! Hoe het ook zij, ik kreeg druk tegen pion c4 en won die later ook, zij het dat ik daardoor wel een triple c-pion kreeg. Na een uitgebreide afwikkeling bleef er een toreneindspel over met voor mij nog steeds een c-pion meer, maar vanwege de dubbelpion (pion c4 was intussen weg, ik had nog c-pionnen op c6 en c7) was het overduidelijk remise en daar werd dan ook snel toe besloten.

Ed Roering:

Met wit speelde ik een opening die ik goed ken, verrassend genoeg was het mijn tegenstander, toch een IM, die als eerste langere tijd moest nadenken. Hij speelde vervolgens een ongebruikelijke zet, met als enig voordeel dat ik uit mijn theorie was. Ik reageerde echter goed en kreeg een prettige stelling. Zwart bleef lang nadenken en probeerde er met inventief spel toch iets van te maken. Ook ik dacht lang na, maar kreeg wel groot voordeel, op een gegeven moment +1. Nog voor de 20e zet had mijn tegenstander minder dan 20 minuten over, al kreeg hij wel voor het eerst een dreiging. Ik miste toen de beste zet, die voordeel zou vasthouden en zag niet beter dan de dames te ruilen. Mijn voordeel was weg, ik verloor zelfs een pion. Een zet later kon ik die terugwinnen, maar ik zag zijn onderste rijtruc. De weerlegging daarvan zag ik echter niet, waardoor ik de pion niet pakte. Had ik dat wel gedaan dan was er een remise-eindspel overgebleven, nu bleef ik een halve pion achter. Ik leek nog actief te worden, maar hij is niet voor niets IM en hij wist al mijn tegenspel teniet te doen. Hij won nog een pion en tot overmaat van ramp Had ik ook nog maar iets meer dan 1 minuut op de klok voor de hele partij. Ik bood nog taai tegenstand en makkelijk was het niet, maar uiteindelijk maakte ik dan toch een fout die mij uit mijn lijden verlost. Niet alleen jammer van de gemiste kansen, bij remise zou ik bij de volgende ratinglijst voor het eerst boven de 2200 zijn uitgekomen. Verleden keer las ik van een teamgenoot de woorden 'schaken kan hard zijn'. Ik ben het met hem eens...

Wim Heemskerk:

Dertien zetten verdienen niet meer dan dertien woorden. Zo slecht.... Zo ontzettend slecht....

Liam Vrolijk:

Verslag volgt

Erik Hennink:

Met zwart kwam ik op bord 5 tegen de sterke IM Alexander van Beek met een ongeveer gelijke stelling uit de opening. In het middenspel offerde ik een loper in ruil voor een veruitgeschoven e3-pion en de f-pion. Het loperoffer bleek achteraf eigenlijk niet goed te zijn, want bij correct spel van beide partijen zouden de zwarte pionnen onvoldoende compensatie hebben gegeven. Echter vond mijn tegenstander in de partij de juiste voortzetting niet waardoor de partij zeer spannend bleef. In de partij had ik voldoende compensatie en zette ik een gevaarlijke aanval op de vijandelijke koning in. Mijn tegenstander verdedigde zich goed waardoor ik kon in de partij geen beslissend voordeel kon vinden. De beste voortzetting die ik in de tijdnoodfase kon vinden was torenwinst waardoor ik een kwaliteit voorstond, maar wit kon direct eeuwig schaak en remise afdwingen. Thuis kwam ik er achter dat ik objectief gezien had kunnen winnen als ik niet voor de torenwinst was gegaan en de

spanning had gehandhaafd. Echter was dit heel moeilijk te vinden en had grote koelbloedigheid vereist. Al met al was ik tevreden met een verdiende remise.

Jan Evengroen:

Op bord zes met wit mocht ik tegen Lars Ootes die met zwart de Pirc speelde. Zowel wit als zwart stelden de rokade uit maar speelden wel de flankpionnen op. We kregen een stelling waarin ik mijn paard passief op c1 zette. Dit bleek geen goed plan waardoor ik door de zwarte stukken overlopen werd. Na kortstondig spartelen stond ik verloren 0-1.

In de analyse na de partij kreeg ik les hoe ik het systeem beter aan kan pakken.

Gert-Jan Ludden:

Vandaag trof ik een tegenstander die ik nog ken van het NK jeugdkampioenschap 1977. Een toernooi waarbij we overigens niet tegen elkaar hebben gespeeld. Ik kreeg vandaag net als in de vorige ronde de Paulsen variant van het Siciliaans op het bord. Wit speelde de opening erg tam en ik had met 11....Pg4 i.p.v. Lg4 in het voordeel kunnen komen. Erg gemakkelijk te berekenen was dat overigens niet. Nu ontstond er al vrij snel een afruil van de lichte stukken. Wit bood remise aan. Daar ik minder stond in de tijd en de stelling zich niet leende tot forceren heb ik het aangenomen. Al met al een weinig spectaculaire partij.

Peter Ypma:

In de opening offerde mijn tegenstander eerst twee pionnen en vervolgens kwam daar nog een stukoffer overheen. Volgens meneer Houdini was de stelling daar in evenwicht, maar om de correcte zetten te vinden, moet je over bovenmenselijke rekencapaciteiten beschikken. Tijdens de partij bleek het dat zowel mijn tegenstander als ik die niet hadden. Mijn tegenstander was de eerste die een verliezende zet deed. De winst was echter voor iemand van vlees en bloed nauwelijks te bedenken. Ik moest mijn tegenstander een tweede dame laten halen, met mijn koning naar het centrum lopen en dan constateren dat het mijn tegenstanders koning was die een probleem had.

Nadat ik deze winst gemist had, deed mijn tegenstander nog een aantal krachtzetten waarna mijn koning mat liep.

Henk-Jan Evengroen:

Met zwart moest ik tegen Jesper de Groot. Hij speelde de spaanse ruilvariant, waarna ik een fout maakte door de dames op het bord te laten. Hierdoor kreeg ik een aanval over me heen. Veel mogelijkheden om mijn stukken te ontwikkelen had ik niet en hopen op een tegenaanval of materiaal winnen zat er niet in. Hierdoor moest ik lijdzaam toe zien hoe mijn tegenstander zijn aanval versterkte en uiteindelijk ook door middel van een doorbraak materiaal kon winnen. Door een dameoffer tegen een toren en een loper kon ik nog spel houden in een eindspel waar ik ook nog een vrijpion had. Hierna maakte ik in tijdnood echter een fout waardoor het direct verloren was.

Ben van Geffen:

Voor de tweede achtereenvolgende keer trof ik een invaller. Gelukkig kon ik wel één van mijn voorbereide variantjes op het bord krijgen. Mijn tegenstander kende dat niet zo goed en ik maakte van mijn pluspionnetje een echte, gezonde pluspion. Er ontstond een dubbeltoren-eindspel waarin mijn torens, die de e-lijn beheersten, aanvankelijk een poosje alleen maar "mooi stonden te wezen", zoals Ad van den Berg pleegt te zeggen. Het goede plan was nog niet zo makkelijk te vinden, maar ik slaagde erin zijn a-pion te veroveren én zijn gevaarlijk uitziende koningsmars te neutraliseren. Er volgde nog een doorbraakje op de damevleugel en mijn vrije a-pion, ondersteund door de koning, stoomde op naar dame. Toen promotie niet meer te verhinderen was gaf zwart zich gewonnen.